O simptomatologie a biruinței

On Decembrie 20, 2016

Învață să vezi prin transparența pe care ți-o făurești prin mijloacele de redare puterii creatoare, accesând noul tău statut conform analizei impactului unui grad mai înalt de cunoaștere.

Mi-am împodobit scopul secret, întreaga mea avere, cu un pretext plauzibl, o formă eliberatoare de a aranja o întâlnire nepermisă, producătoare de o imagine cu valoare unică: *"no one can tell"* . Era răspunsul la o lungă așteptare, o aparență a genialității care își aștepta interpretarea special consacrată unei percutante descrieri a nemărginitului, în adâncul unui superlativ al puterii creatoare, în perimetrul unei emoții care și acum cioplește fantasme într-o minte care se exprimă prin efectele optice ale oglinzilor. Lumina, suferind mai multe reflexii totale, producea un efect frumos. Be very careful of a pretending that you wanted !

"I seem to be what I'm not you see" în această esență a mijloacelor de redare a unei lucidități care se abandonează pe sine, ca în Mitul lui Sisif, printr-o succesiune a reacțiilor de tip "Stay close until you reach the end", dar dezvoltate în lumina legii periodicității unui fenomen invers, precum o imagine răsturnată. Aici, puterea creatoare de care trebuia să dau dovadă se anunța a fi o garanție a vederii perfecte din perspectiva unui fizician care visează să călătorească în "timeline-ul" propriei vieți pentru a-și pune la punct un nou sistem de producere și furnizare a realității.

Biruința mea era de fapt o încălcare a standardelor de realitate acceptate de preferințele și așteptările secolului în care trăiam. Era lupta pe care trebuia s-o duc împotriva efemerității, împotriva lucrurilor realizate fără suflet, cum ar fi lucrurile ce țin de artă și de știință. Numai scriitoarea Marquerite Yourcenar a sesizat necesitatea acestei biruințe în lupta cu efemeritatea și cu delăsarea. Ea scria:

A face cât poți de bine. A reface. A mai retuşa imperceptibil retuşa însăşi. "Pe mine însumi mă corectez, spunea Yeats, corectându-mi operele." El a fost unul dintre cei ce au avut bunăvoința de a se deranja din proprie inițiativă spre a rectifica o greșeală, a confirma un detaliu, a sprijini o ipoteză, a înlesni o nouă cercetare - fapte pentru care îi aduc prieteneasca mea mulțumire.

Leadership: Poți să trăiești și să gestionezi o experiență de sine grandioasă în funcție de luciditatea cu care întâmpini o realitate diferită, poziționându-te eficient în apropierea unei imagini edificatoare?

O separare spontană a celor două părți din mine, folosind formula gaussiană a lentilelor, făcea ca totul să se complice, să aibă nuanțele unei lungi evanescențe. Două țesuturi transformate în nervi, două credințe confruntate cu un ambient care le dezminte și le sfidează, două idei aflate în raport adversativ. Una acționând ca o barieră activă, cealaltă pasivă la transportul materiei între fazele adiacente ale dezvoltării dinamicii relațiilor dintre o imagine a vieții trecute și una a vieții recâștigate.

Evoluția de la starea de echilibru către starea de neechilibru era posibilă, dar foarte puțin probabilă. Nu-mi dădeam seama cât sunt de singur, fugind de lume, retrăgându-mă în pustiul unei imense împărății, în delirul posesiei de noi cunoștințe învecinate cu distrugerea vechilor idei și învățături, propunând sensuri noi, chiar dacă aceasta nu constituia izvorul primar al căutărilor mele. Biruinței îi este necesară sentimentul și acțiunea, amândouă imortalizate într-o imagine edificatoare cu privire la ceea ce mă face să mă simt liber, motivat, creativ, mai mult decât satisfacția eventuală ce ar izvorî din contactul cu experiența, cu părerile și cu

atitudinea celorlalți oameni.

Era o luciditate chinuitoare, care schimba experiența de sine, creștea voioșia înșelătoare a beției de a gândi totul în termeni de putere, pentru a pune stăpânire pe libertatea absolută, vrându-mă rezemat de una din acele taine care dau omului gustul neprețuit și amar al absolutului. *Too real is this feeling of make believe.* Biruința este chinul de a te păstra lucid și creativ într-o realitate care vrea să fii altcineva.

Leadership: Încerci să-ți reprezinți superioritatea fantastică în această lume, accesând starea de spirit specifică forței de creație care cere: "Doamne, fă-mă egalul Tău?"

Iată ce gândea Jack Griffin, eroul lui Wells, confruntându-se cu demonii minții sale, analizând nuanțele unei taine eliberatoare:

Să realizez un asemenea vis însemna să depășesc magia ! Îmi făurisem o viziune magică - pe care nicio îndoială nu venea să o tulbure - asupra a ceea ce putea reprezenta asta pentru un om. Mister, putere, libertate absolută...Nu întrezăream niciun fel de piedici. Gândiți-vă un pic ! Eu, un sărac lipit pământului, un jerpelit, cu posibilități limitate, eu să folosesc meritele substanțiale ale științei, resursele ei inepuizabile, să mă ridic pe culmile ei cele mai înalte, în sfera spiritelor cu adevărat evoluate, eu aș fi putut să devin un om invizibil !

Ani de zile am muncit. Şi de îndată ce biruiam câte un munte de dificultăți, din vârful lui întrezăream un altul. Noianul de detalii, de mărunțișuri, ghearele materiei ascunse în vecinătatea cauzelor și efectelor ! Exasperarea ! Declanșarea nebuniei ! Am răbdat totul, mi-am încleștat dinții. Dar în final am reușit ! Am descoperit secretul invizibilității, i-am depășit pe absolut toți oamenii de știință prin virtutea perseverenței, prin educarea voinței, prin strălucirea unei lucidități intransigente țâșnite din bezna nebuniei... Şi a funcționat...credeți-mă ! Puteam să văd prin transparența pe care mi-o făurisem. Puteam să fiu în orice loc, fără ca nimeni să-mi sesizeze prezența. Un fel de Dumnezeu. Iată de unde am plecat, și cât de departe am ajuns.

Cel ce se recunoaște drept o cauză a unei trude prelungite, pline de conținut, justificată prin prisma dorinței de a cel mai bun, cel ce descoperă o formă a creației care vorbește în numele unei anumite superiorități, va exprima întotdeauna ideile, sentimentele și aspirațiile cele mai fine în ecuația expansiunii propriului sine suprem.

Un fapt pozitiv, fiindcă cel ce nu corelează biruința trudei sale cu o evoluție favorabilă, cu o serie de elemente legate de un grad sporit de cunoaștere, acela nu se va putea manifesta drept o prezență lucidă a raționalului în favoarea efectelor unei anumite lecții cândva asumate. Iar sinele suprem, într-un univers al posibilităților infinite, al fanteziei, tinde a vedea lumea reală printr-o pluralitate a posibilităților de angajament în a genera plus valoare și inovație prin creație.

Un lider știe să vadă prin transparența pe care și-o făurește. El este un artist care controlează arta transformării pornind la acțiune de la un anumit statut și continuând să acceseze acel statut conform analizei impactului unui grad mai înalt de cunoaștere, din faza unei extinderi a forței sale de creație care cere: "Doamne, fă-mă egalul Tău ! "

Un asemenea individ, experimentând relațiile dintre o imagine a vieții trecute și una a vieții recâștigate, este util leadershipului prin faptul că se contopește cu o imensă proiectare a actualității sale, desigur într-o notă optimistă, într-o categorie aparte și bine definită, a "diferitului". Iar diferitul este adesea fuziunea armonică dintre creație și desăvârșire, ce dă o senzație de împlinire totală.

O simptomatologie a biruinței are ca prim considerent trăsătura de bază a artistului de geniu, a cărui catalizator de diferențiere se poate situa la limita superioară a maximului admis de legile devenirii, putându-se formula astfel: *"Să realizez un asemenea vis înseamnă să depășesc magia ! "*

Source: https://neculaifantanaru.com/o-simptomatologie-a-biruintei.html